

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie sędzi Sądu Rejonowego w N. X. Y.

na posiedzeniu w dniu 14 kwietnia 2026 r. w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej w przedmiocie zażalenia wniesionego przez wnioskodawcę A. G. na zarządzenie Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2025 r. w sprawie o sygn. akt I ZI 31/25 dotyczącej odmowy przyjęcia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędzi Sądu Rejonowego w N. X. Y.

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 oraz art. 133 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2024, poz. 334 t.j. – dalej powoływana jako: „u.s.p.”)

postanowił:

- 1. utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie;**
- 2. obciążyć Skarb Państwa kosztami postępowania.**

UZASADNIENIE

W dniu 8 maja 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek A. G. o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędzi Sądu Rejonowego w N. X. Y.

Zarządzeniem z dnia 12 maja 2025 r. w sprawie o sygn. akt I ZI 31/25, stwierdzono, iż wniosek A. G. o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędzi Sądu Rejonowego w N. X. Y. nie został sporządzony i podpisany przez adwokata lub radcę prawnego będącego pełnomocnikiem i nie odpowiada warunkom formalnym pisma procesowego określonym w art. 119 § 1 k.p.k. Wobec

powyższego wezwano wnioskodawcę do uzupełnienia braków formalnych w postaci przesłania wniosku sporządzonego i podpisanego przez pełnomocnika będącego radcą prawnym lub adwokatem oraz przesłania odpisu aktu oskarżenia wniesionego do sądu wskazującego sprawę, w której immunitet ma być uchylony w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku w razie nieusunięcia braków w wyznaczonym terminie. Pismo zostało doręczone wnioskodawcy w dniu 21 lipca 2025 r. i pozostało bez odpowiedzi.

Wobec nieuzupełnienia braków formalnych, sędzia Sądu Najwyższego Marek Dobrowolski, zarządzeniem z dnia 5 listopada 2025 r. w sprawie o sygn. akt I ZI 31/25, odmówił przyjęcia wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędzi Sądu Rejonowego w N. X. Y. z uwagi na niespełnienie warunków formalnych wniosku pomimo wcześniejszego wezwania do ich uzupełnienia.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniósł A. G., wskazując cyt.: *„Wnoszę zażalenie na zarządzenie z dnia 05.11.2025 r. w sprawie wniosku o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego w N. nie istniejącej w żadnym rejestrze państwowym PESEL- X. Y. vel X. Y. vel Y. X. która wydała wyrok gwałcąc Konwencję Praw Człowieka Art. 6 Prawo do rzetelnego procesu sądowego wraz z Art. 45 Konstytucji RP, Art. 6 kpk (Zasada prawa do obrony), Art. 2, 5, 7, 42, 48 kpk, w urojonym procesie karnym o Sygn. Akt [...] na podstawie fałszywego aktu oskarżenia sporządzonego przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w N. S. B. również nie istniejącego w żadnych rejestrach państwowym PESEL. W związku z brakiem mojej zgody na przetwarzanie danych Dz. U. z dnia 29.08.1997 r. Art. 1 czym wypełnili znamiona łamania prawa Art. 190 kk, art. 270 kk, art. 23 i 24 kc, art. 416 kc, UCC-I-303, 1-308. Żądam pozytywnego rozpatrzenia wniosku wraz z wycofaniem z obiegu prawnego wadliwego wydanego wyroku na nieprawidłowe dane nie figurujące w żadnym rejestrze państwowym”.*

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Kwestię immunitetu sędziowskiego regulują przepisy art. 80 § 1 u.s.p. które zastrzegają, że sędzia nie może być zatrzymany ani pociągnięty do odpowiedzialności karnej bez zezwolenia właściwego sądu dyscyplinarnego. Wobec tego, Sądowi Najwyższemu jako sądowi właściwemu na podstawie art. 27a § 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2024, poz. 622 t.j. – dalej powoływana jako: „u.SN”) przysługuje uprawnienie do wstępnej kontroli wniosku o wyrażenie zgody na pociągnięcie sędziego oraz prokuratora do odpowiedzialności karnej. Jeżeli wniosek ten nie odpowiada warunkom formalnym pisma procesowego określonym w Kodeksie postępowania karnego, przewodniczący (prezes) sądu dyscyplinarnego odmawia jego przyjęcia w drodze zarządzenia (art. 80 § 2b u.s.p.).

Jedną z okoliczności przemawiającą za zasadnością przyjęcia do rozpoznania rzeczonoego wniosku jest przede wszystkim jego prawidłowe zainicjowanie, co skorelowane jest z wymogiem zawartym w art. 13 k.p.k. Przepis ten stanowi, że uzyskanie zezwolenia władzy, od którego ustawa uzależnia ściganie, należy do oskarżyciela. **W odniesieniu do przestępstw popełnionych przez sędziego lub prokuratora, należy zatem wpierw zainicjować postępowanie karne, a następnie wystąpić do sądu dyscyplinarnego o wydanie uchwały zezwalającej na pociągnięcie sędziego lub prokuratora do odpowiedzialności karnej. Dopiero bowiem uzyskanie statusu strony w postępowaniu karnym toczącym się o ten sam czyn, przeciwko tej samej osobie, daje podstawę do przyznania wnioskodawcy statusu strony w postępowaniu delibacyjnym.** W innym wypadku wydanie przez sąd dyscyplinarny uchwały w tym zakresie zostałoby niejako uczynione *in blanco* i byłoby zawieszane w próżni, co też stoi w sprzeczności z istotą postępowania, o którym mowa w art. 80 u.s.p. (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 20 lutego 2024 r., II ZIZ 1/24; z 14 lutego 2024 r., II ZIZ 37/23; z 10 grudnia 2024 r., II ZIZ 5/24).

Mając na uwadze powyższe wskazać należy, że zarządzeniem sędziego Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 2025 r. wezwano wnioskodawcę A. G. do uzupełnienia braków formalnych wniosku z dnia 8 maja 2025 r. poprzez

sporządzenie i podpisanie wniosku przez adwokata bądź radcę prawnego oraz nadesłanie kopii aktu oskarżenia w sprawie, w której immunitet ma być uchylony. Jednocześnie, w sposób prawidłowy pouczone go o terminie do wywiązania się z nałożonego na niego obowiązku. Pismo zostało doręczone wnioskodawcy w dniu 21 lipca 2025 r. i pozostało bez odpowiedzi.

W tym stanie rzeczy zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku w sprawie o sygn. akt I ZI 31/25 jako pochodzącego od osoby nieuprawnionej do jego złożenia, a więc obarczonego brakami formalnymi, było całkowicie zasadne.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[M. T.]

[r.g.]